

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **S. F. M. C.**, narozená X
státní příslušnost Ekvádorská republika
bytem X
zastoupená obecnou zmocněnkyní J. Č.
bytem X

proti

žalované/-mu: **Komise pro rozhodování o věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, pošt. schr. 155/SO

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č.j. MV-204419-4/SO-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 25.1.2022, č.j. MV-204419-4/SO-2021, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Jany Čechránkové, obecné zmocněnkyně žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022, č. j. MV-204419-4/SO-2021, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále také „správní orgán prvního stupně“), č. j. OAM-10064-8/DP-2021, ze dne 5. 11. 2021.
2. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 66 odstavec 1 písmeno c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení o žádosti žalobkyně ze dne 3. 5. 2021 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Řízení bylo zastaveno z důvodu, že žalobkyně ve lhůtě stanovené správním orgánem I. stupně a následně prodloužené do 27. 9. 2021 nedoložila doklad o cestovním zdravotním pojištění, čímž vady žádosti neodstranila. Dle prvostupňového rozhodnutí šlo o náležitost stanovenou zákonem, tedy o vadu žádosti podstatnou, neboť tato bránila správnímu orgánu, aby žádost posoudil z hlediska věcného, a to je, zda žadatelka splňuje či nesplňuje podmínky stanovené zákonem pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu za výše uvedeným účelem. Absence zákonné náležitosti tak dle správního orgánu I. stupně znemožnila o žádosti rozhodnout kladně a žádosti vyhovět.
3. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítala, že obdržela nesprávnou informaci ze strany správního orgánu I. stupně v tom směru, že nepotřebuje zdravotní pojištění, pokud během svého pobytu na území České republiky odcestuje na Erasmus do Španělského království.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

4. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí neshledala důvody pro jiný závěr, než učinil správní orgán I. stupně, který také žalobkyni řádně poučil, že pokud uvedenou vadu žádosti spočívající v chybějících náležitostech řádně neodstraní v uvedené lhůtě, bude řízení o příslušné žádosti zastaveno podle § 66 odstavec 1 písmeno c) správního řádu. Žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobkyně na výzvu správního orgánu I. stupně doručila dne 27. 5. 2021 potvrzení o studiu na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy v období od 26. 6. 2020 do 30. 9. 2021 a dále dne 2. 6. 2021 doložila rovněž potvrzení o přijetí na studijní pobyt v rámci programu Erasmus, realizovaný od 1. 9. 2021 do 15. 7. 2022. V prodloužené lhůtě stanovené správním orgánem I. stupně a také dne 29. 9. 2021 doložila potvrzení o studiu na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy v akademickém roce 2021–2022.
5. Žalovaná se dále vypořádávala s odvolací argumentací, že žalobkyně byla ze strany správního orgánu 1. stupně nesprávně poučena o tom, že pokud během svého pobytu pojedje na studijní pobyt realizovaný v rámci programu Erasmus, cestovní zdravotní pojištění nepotřebuje. Podle žalované však žalobkyně na podporu svého tvrzení neuvedla žádné důkazy, které by takovou skutečnost a tvrzení ze strany správního orgánu podporovaly. Žalovaná se dovolávala rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Azs 12/2015, podle něhož je v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady, a pokud tak neučiní a je nečinný, správní orgán má vycházet z podkladů, které měl k dispozici. Žalovaná proto měla za to, že výzva učiněná žalobkyni dne 3. 5. 2021 byla srozumitelná a podrobná a vada podané žádosti byla žalobkyni dostatečně ozřejmena. Podle žalované skutečnost, že žalobkyně ani základě této výzvy nedoložila potřebné náležitosti žádosti, jde

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

pouze k její tíži. Žalobkyně chybějící doklad nedoložila nejen v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, ale ani v průběhu řízení odvolacího. Pokud žalobkyně neodstranila podstatnou vadu žádosti na základě výzvy správního orgánu, tato skutečnost bránila v pokračování řízení. Daný skutkový stav tedy odpovídá právní kvalifikaci důvodu pro zastavení řízení podle § 66 odstavec 1 písm. c) správního řádu.

6. Z uvedených důvodů, žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

7. Žalobkyně v podané žalobě namítala nesprávné právní posouzení věci spočívající v rozporu závěru napadeného rozhodnutí s právními předpisy a nezákonnou aplikaci předmětného zákonného ustanovení.
8. Žalobkyně potvrdila, že jí byla předána výzva k odstranění vad ze dne 3. 5. 2021, v níž byla vyzvána k doložení dokladu potvrzujícího účel jejího pobytu a k doložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění, včetně dokladu o jeho zaplacení, ačkoliv jí byl v dubnu téhož roku na infolince Ministerstva vnitra sděleno, že doklad o zdravotním pojištění není k žádosti třeba dokládat, neboť bude v následujícím akademickém roce pobývat mimo Českou republiku v rámci studijního programu Erasmus, a to od 1. 9. 2021 do 15. 7. 2022. Stejná informace jí pak byla sdělena, když se dostavila na Ministerstvo vnitra s dokladem potvrzujícím účel jejího pobytu. Rovněž na webu ministerstva v sekci informace pro školy a studenty je pak zveřejněna následující informace *„cizinci, kteří žádají o udělení dlouhodobého víza (vč. prodloužení doby pobytu na vízum), či o vydání nebo prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem studia v rámci stipendijního programu Erasmus nemusejí předkládat doklad o cestovním zdravotním pojištění dle § 180j zákona o pobytu cizinců, a to ani jako doklad předkládaný zastupitelskému úřadu před vyznačením dlouhodobého víza či víza za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu, ani jako náležitost žádosti podané na území“*. Žalobkyně tak v dobré víře k informaci pracovníka správního orgánu, která jí byla později potvrzena nejen dalším jeho pracovníkem, ale také uvedena na oficiálních webových stránkách ministerstva do řízení o žádosti doložila pouze doklad prokazující účel pobytu – potvrzení o studiu. Po obdržení informace, že řízení o její žádosti bylo zastaveno, neprodleně se dostavila na pracoviště Ministerstva vnitra v Praze 6, kde jí bylo úředníkem doporučeno sepsat odvolání proti rozhodnutí, které jí pomohl sepsat sám úředník a záležitost s ní diskutoval. I přesto, že se znovu dotázala, zda by nebylo vhodné doklad o zdravotním pojištění do řízení doložit, bylo jí sděleno, že to potřeba není. Dokonce jí byla nabídnuta součinnost v tom směru, že její odvolání lze odeslat samotným správním orgánem, s čímž žalobkyně souhlasila.
9. Žalobkyně namítala, že z ustanovení § 44 a odstavec 6 písm. b) zákona o pobytu cizinců vyplývá, že doklad o cestovním zdravotním pojištění je potřeba dokládat toliko pro dobu, po kterou pobývá cizinec na území. Což je zcela legitimní, avšak ve chvíli, kdy cizinec na přechodnou dobu území České republiky opouští, zde u žalobkyně v rámci studijního pobytu v zahraničí postrádá takový požadavek smysl a logiku. V případě opačného výkladu pak bylo nutné dovodit, že žalobkyně byla v důsledku opakovaného mylného poučení ze strany správního orgánu zkrácena na právech, a to postupem, kdy byly porušeny základní zásady správního řízení. Žalobkyně má za to, že nejpozději s doložením potvrzení o přijetí na studijní pobyt v rámci programu Erasmus ze dne 1. 6. 2021, které správnímu orgánu

doložila dne 2. 6. 2021, bylo zřejmé, že minimálně v období od 1. 9. 2021 až do 15. 7. 2022, tedy v období navazujícím na platnost dosavadního pobytového oprávnění, bude v rámci studijního pobytu žalobkyně pobývat mimo území České republiky, a tudíž doklad o zdravotním pojištění ministerstvo požadovat nemělo. Žalovaná v rozporu s § 89 odst. 2 správního řádu nedostatečně zhodnotila soulad rozhodnutí správního orgánu 1. stupně a jemu předcházejícího řízení s právními předpisy. Žalobkyni nebylo poskytnuto přiměřené poučení a nebylo šetřeno jejích oprávněných zájmů na podání dostatečně odůvodněného odvolání.

10. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zopakovala skutková zjištění, která se týkala podání žádosti žalobkyně o prodloužení lhůty k dlouhodobému pobytu, včetně průběhu správního řízení a příslušných právních ustanovení zákona o pobytu cizinců, přičemž doplnila některá zjištění týkající se studijního pobytu žalobkyně v rámci programu Erasmus. Žalovaná uvedla, že žalobkyně byla přijata na tento studijní pobyt pouze do 15. 7. 2022 a dle žalované je tedy zřejmé, že v období od 16. 7. 2022 do 30. 9. 2022 již na studijním pobytu v rámci programu Erasmus pobývat neměla, což sama žalobkyně připustila. Žalovaná tedy dovodila, že na žalobkyni se vztahovala povinnost předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění na toto období. Žalobkyně dále poukázala i na směrnici Evropského parlamentu a rady (EU) 2016/801 ze dne 11. 5. 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či zde či vzdělávacích projektů a činnosti, au-pair (dále jen „směrnice“), do jejíž působnosti spadá studium žalobkyně a která připouští, aby členský stát vyžadoval po státních příslušnících třetích zemí předložení dokladu o zdravotním pojištění. Podle článku 7 odstavec 1 písmeno c) uvedené směrnice platí, že státní příslušník třetí země musí mít zdravotní pojištění proti všem rizikům. Běžně krytý v případě státních příslušníků dotčeného členského státu nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, že o takové zdravotní pojištění požádal. Toto pojištění musí být platné po dobu trvání plánovaného pobytu.
12. K informaci, na kterou žalobkyně poukázala a která byla uvedena na webových stránkách ministerstva vnitra, žalovaná podotkla, že není třeba předkládat doklad o cestovním zdravotním pojištění na dobu trvání studijního pobytu v rámci programu Erasmus, to však neplatí pro celou dobu předpokládaného trvání dlouhodobého pobytu za účelem studia. Doklad o účelu pobytu žalobkyně však byl platný do 30. 9. 2022. Žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu tak byla posuzována jako žádost k pobytu do 30. 9. 2022. K této žádosti tedy měla žalobkyně předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění na dobu od 16. 7. 2022 do 30. 9. 2022.
13. Žalobkyně mohla v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně sdělit, že žádá o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia pouze do 15. 7. 2022, kdy skončí její studijní pobyt v rámci programu Erasmus. Žalobkyně však žádný doklad o cestovním zdravotním pojištění nepředložila, ani nesdělila, že žádá o prodloužení platnosti povolení pouze do 15. 7. 2022. Protože žalobkyně svá tvrzení nepodložila žádnými relevantními důkazy, přičemž návrh, aby byl proveden výslech pracovníků správního

orgánu prvního stupně neupřesnila a pracovníky blíže neoznačila. V této souvislosti žalovaná poukázala na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 57 A 23/2017-62, který se zabýval tím, že informace na přepážce správního orgánu není způsobilá měnit povinnosti stanovené výzvou k odstranění vad žádosti. Pokud by zpracovávala odvolání v součinnosti s pracovníkem správního orgánu I. stupně, tak mohla své odvolání následně kdykoliv v průběhu odvolacího řízení doplnit, což neučinila.

14. Z uvedených důvodů žalovaná považovala podanou žalobu za nedůvodnou a navrhla její zamítnutí.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů.
16. Žaloba je důvodná.
17. V souzené věci účastníci řízení nespoují skutkový stav, který nastal při úkonech směřujících k posouzení žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Ani soud nemá pochybnosti o správnosti postupu správního orgánu 1. stupně v souvislosti s uvedenou žádostí žalobkyně ve fázi jejího podání dne 3. 5. 2021, neboť z této žádosti založené ve správním spise nevyplývá nic, co by nesvědčilo o zamýšleném účelu jejího pobytu na území České republiky a ani z něj nevyplývá, že by žalobkyně v rámci požadovaného pobytu mohla za účelem studia pobývat mimo území České republiky. Protože žalobkyně v řízení o prodloužení platnosti dlouhodobého víza byla podle § 44 odst. 6 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) povinná doložit náležitosti uvedené v § 31 odst. 1 písm. a), b), d) a e) a v § 44a odst. 6 písm. b) cit. zákona, správní orgán 1. stupně zcela po právu bezodkladně v den podání žádosti žalobkyni vyzval k odstranění vad žádosti, konkrétně k doložení dokladu potvrzujícího účel pobytu na území České republiky a doklad o cestovním zdravotním pojištění na celou dobu předpokládaného pobytu a doklad o zaplacení pojistného. Zároveň ji podle § 180j odst. 4 zákona o pobytu cizinců poučil, ve kterých případech není třeba cestovní doklad předkládat. Protože žalobkyně dne 2. 6. 2021 s ohledem na okolnost, že potvrzení o studiu bude žalobkyni vystaveno až v měsíci září 2021, požádala správní orgán 1. stupně o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti, správní orgán žalobkyni určil (prodloužil) lhůtu k odstranění vad do 27. 9. 2021. Nelze však přehlédnout, že se žádostí o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti žalobkyně předložila ještě potvrzení 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy o tom, že byla touto fakultou nominována a univerzitou v Madridu ve Španělsku přijata ke studijnímu pobytu v rámci programu Erasmus od 1. 9. 2021 do 15. 7. 2022. Ode dne předložení tohoto potvrzení tedy již byl správní orgán 1. stupně zpraven o okolnosti, že žalobkyně nebude na území České republiky pobývat v době do 15. 7. 2022, a tedy že se změnila okolnosti podané žádosti týkající se této doby. Ve vztahu k uvedenému potvrzení o Erasmu byla žalobkyně, jak alespoň tvrdí, informována pracovníky správního orgánu 1. stupně o tom, že v takovém případě není třeba doklad o cestovním zdravotním pojištění předkládat a byť tuto komunikaci nedoložila, soud takové sdělení ověřil z webových stránek Ministerstva vnitra. Tyto stránky obsahují Informaci pro studenty vysokých škol, podle níž „cizinci, kteří žádají o udělení dlouhodobého víza (včetně prodloužení doby pobytu na vízum) či

o vydání nebo prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem studia v rámci stipendijního programu Erasmus Mundus, nemusejí předkládat doklad o cestovním zdravotním pojištění podle § 180j zákona o pobytu cizinců, a to ani jako doklad předkládaný zastupitelskému úřadu před vyznačením dlouhodobého víza či víza za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu, ani jako náležitosti žádosti podané na území“.

18. Z uvedeného lze tedy věrohodně usuzovat na to, že žalobkyně mohla být nebo právě byla v uvedeném smyslu informována pracovníky správního orgánu, nelze však již domýšlet a ověřit, zda tato informace byla ve vztahu k délce jejího studia v programu Erasmus a ve vztahu k požadovanému prodloužení pobytu na území České republiky za účelem studia dostatečná, anebo byla-li, zda byla ze strany žalobkyně jako cizinky správně pochopena. Se skutečností, že žalobkyně doložila svůj studijní pobyt v rámci programu Erasmus mimo území České republiky současně se žádostí o prodloužení lhůty k odstranění vad však správní orgán 1. stupně v usnesení ze dne 2. 6. 2021 o určení další lhůty k odstranění vad nikterak nepracoval, novou okolnost mající vliv na povinnost předložení cestovního zdravotního pojištění vůbec nezmínil, žalobkyni v tomto směru svou výzvu neupravil a ani nevyžádal upřesnění, zda žalobkyně po skončení studia v rámci programu Erasmus dokončí akademický rok studia na území České republiky, resp. na jakou dobu prodloužené povolení k pobytu žádá. Správní orgán sice obdržel dne 29. 9. 2021 potvrzení 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy o tom, že žalobkyně je v akademickém roce 2021–2022 studentkou 2. ročníku lékařské fakulty ve vyznačených oborech studia, nicméně z tohoto potvrzení (ze dne 27. 9. 2021) ve spojení s potvrzením o studiu v rámci programu Erasmus vyplývá, že žalobkyně by převážnou část akademického roku pobývala mimo Českou republiku.
19. Aniž by soud rozporoval zásadní pravidlo, že žalobkyně byla jako žadatelka o prodloužení dlouhodobého pobytu na území České republiky za účelem studia obecně povinna předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, neshledává za okolností, které potvrzovaly omezení (přerušení) jejího pobytu na území České republiky z důvodu její nominace na vzdělání mimo území České republiky, takové porušení povinnosti a takovou vadu v nedoložení cestovního zdravotního pojištění, která by bez dalšího měla vést k zastavení řízení o žádosti. Žalovaná až ve vyjádření k žalobě poprvé uvedla požadavek, že žalobkyně měla předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění na dobu od 16. 7. 2022 do 30. 9. 2022 s tím, že žalobkyně mohla časově upravit svou žádost, na jaké období žádá o prodloužení pobytu, avšak aniž by toto bylo žalobkyni dáno najevo ve výzvě prodlužující lhůtu k odstranění vad, a to právě v reakci na žalobkyni doloženou skutečnost – převažující pobyt žalobkyně v akademickém roce 2021–2022 mimo území České republiky.
20. Na základě uvedených okolností ve spojení s Informací pro studenty vysokých škol na webových stránkách ministerstva, nadto odkazující jen obecně na studium v programu Erasmus s odkazem na § 180j zákona o pobytu cizinců, soud nemůže přisvědčit žalované v tom, že žalobkyně byla dostatečně poučena, zda, kdy a za jakou dobu v jejích studijních poměrech je či není povinna zdravotní pojištění dokládat. Soud vzhledem k průběhu řízení nepovažuje za přijatelnou argumentaci žalované v napadeném rozhodnutí, že výzva k odstranění vad ze dne 3. 5. 2023 byla srozumitelná a podrobná a že správní orgán 1. stupně vadu žádosti dostatečně ozřejmil. Správní orgán 1. stupně ve své výzvě ze dne 3. 5. 2023 nezmínil to, co publikuje na svých webových stránkách ohledně účastníků programu Erasmus, neboť v době výzvy tuto okolnost studia žalobkyně neznal, nicméně poté, kdy již byl obeznámen s převažujícím studijním programem žalobkyně mimo území České republiky v daném akademickém roce, ve svém usnesení o prodloužení lhůty na tuto

okolnost vůbec nereagoval, byť šlo o skutečnost, dle názahu soudu významnou pro posouzení *přiměřenosti stávajícího požadavku* na odstranění vady žádosti. Soud připomíná, že na rozhodování správních orgánů míří hned několik základních zásad činnosti správních orgánů a pro danou věc je relevantní zásada zakotvená v ust. § 4 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle které správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě *přiměřené* poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

21. Ve veřejné správě je třeba poukázat i na úměrnost a vyváženost oprávněných zájmů dotčených osob v důsledku ochrany příslušných veřejných zájmů a platí nezbytnost respektování požadavku zajištění a zachovávání potřebné uměřenosti mezi výkonem veřejné správy a ochranou práv a oprávněných zájmů.
22. Dle názahu soudu nebyly podmínky podání žádosti žalobkyně a její zájem na prodloužení pobytu na území České republiky za účelem studia náležitě posouzeny, když na základě v řízení postupně zjištěných skutečností správní orgán rozhodující o žádosti neposkytl žalobkyni přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, ačkoliv to bylo vzhledem ke studijním poměrům žalobkyně potřebné. Poučovací povinnost správního orgánu dle § 4 odst. 2 správního řádu sice nemůže zahrnovat poskytování komplexního návodu, co by účastník měl nebo mohl v daném případě dělat, aby dosáhl žádaného účinku, ale může napomoci k tomu, aby mohl požadavku správního orgánu, vycházejícímu ze zákona, porozumět a následně jej respektovat. V souzené věci proto bylo na místě, aby správní orgán žalobkyni v důsledku jí předložených obou potvrzení o studiu poučil o významu chybějící náležitosti žádosti, a to v důsledku poměrů nastolených studiem žalobkyně v zahraničí. Pokud tak neučinil a nadto bez jakéhokoliv odůvodnění v prvostupňovém rozhodnutí, zda a jakým způsobem založené poměry studia žalobkyně v zahraničí ovlivnily či neovlivnily povinnost žalobkyně předložit cestovní zdravotní pojištění a rozhodl striktně o zastavení řízení pro nedoložení požadované náležitosti, postupoval tak v rozporu s uvedenou základní zásadou správního řízení.
23. Žalovaná posléze nejenže nenapravila uvedenou vadu řízení, ale dopustila se i další vady, která spočívá v nepřezkoumatelnosti jejího rozhodnutí pro nedostatečné vypořádání odvolací námítky žalobkyně. Žalovaná zcela ignorovala, byť velmi stručnou odvolací námítku žalobkyně, která nicméně obsahovala již správnímu orgánu 1. stupně známý poznatek o tom, že žalobkyně během svého studia odjede studovat do zahraničí v rámci vzdělávacího programu Erasmus. Žalovaná, bez jakékoliv zmínky o této okolnosti, natož aby vypořádala odvolací námítku žalobkyně, setrvala pouze na tom, že důvod k zastavení řízení je dán nedoložením dokladu o cestovním zdravotním pojištění.
24. Podle ustálené judikatury správních soudů je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů také tehdy, jestliže se správní orgán nevypořádá se všemi odvolacími námitkami (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71) či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč ji považuje za lichou, mylnou nebo vyvrácenou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Správní orgány obou stupňů ve svých skutkových a právních závěrech vedoucích k zastavení řízení o žádosti tak vycházely převážně z obecného a formálního požadavku náležitostí dle zákona o pobytu cizinců, aniž vzaly v potaz smysl a účel správním orgánem požadované a žalobkyní nedoložené náležitosti s přihlédnutím ke zjištěným studijním poměrům žalobkyně a ke správní praxi v případě studentů vyslaných ke studiu v programu Erasmus. V této souvislosti jí ani neposkytly potřebné poučení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Správní orgány tak zatížily řízení vadami nepřezkoumatelnosti rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a podstatným porušením ustanovení o řízení, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť rozhodnutím o zastavení řízení byla žalobkyně zkrácena na svém právu na řádné projednání a posouzení její žádosti.

25. Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a 4 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a c) zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
26. V dalším řízení na žalované bude, aby znovu posoudila žádost žalobkyně s přihlédnutím ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, poučila žalobkyni o postupu správních orgánů v případě vyžadování cestovního zdravotního pojištění v situaci studentů vyslaných ke studiu v rámci programu Erasmus a aby v součinnosti se žalobkyní zjistila, na jakou dobu žalobkyně žádala o prodloužení pobytového oprávnění. V kontextu zjištěných okolností pak žalovaná posoudí, zda se zákonný požadavek na předložení této chybějící náležitosti vztahoval, případně stále vztahuje na situaci žalobkyně a pro jaký časový horizont, tak, aby žalobkyně měla jednoznačnou povědomost o své povinnosti a podmínky k tomu, aby svou žádost potřebným dokladem doložila.
27. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť k takovému postupu byly dány podmínky ustanovení § 51 s. ř. s., když účastníci řízení k výzvě soudu v souladu s tímto ustanovením nepožadovali projednání věci při nařízeném ústním jednání.
28. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívající pouze v zaplacení soudního poplatku ve výši 3000 Kč., neboť žalobkyně byla zastoupena obecnou zmocněnkyní, nikoliv zástupcem z řad advokátů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2023

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.